

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΦΕΝΤΗ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

[Dominica](#), 16 days ago [Δυστοπικά](#), [Θρίλερ](#), [Ξένη Λογοτεχνία](#)



Γράφει η Κυριακή Γανίτη(Dominica Amat)

Από την ώρα που ολοκλήρωσα την ανάγνωση του βιβλίου "Ο γιος του αφέντη των ορφανών" του συγγραφέα Adam Johnson,όλο γράφω και σβήνω,προσπαθώντας να συγκεντρώσω την σκέψη μου κι όλα όσα γεννήθηκαν μέσα στην ψυχή μου από αυτήν μου την επαφή με το συγκεκριμένο έργο. Όχι. Δεν είναι σκοπός μου να σας μιλήσω γι'αυτό,μέσα από ένα μεγάλο σε έκταση κείμενο,-χάρη εντυπωσιασμού-,αλλά να σας μεταφέρω αυτούσιες τις σκέψεις μου. Αρχικά,να σας πω πως δεν μιλάμε για ένα ανάλαφρο βιβλίο που απλά στοχεύει να μας προσφέρει στιγμές ψυχαγωγίας,αλλά για ένα έργο που απαιτεί,με σχεδόν επιτακτικό ύφος,από εμάς το αναγνωστικό κοινό,πλήρη συγκέντρωση και καθαρό νου. Πρόκειται για ένα δυστοπικό θρίλερ που ακροβατεί ανάμεσα σε μία πιθανή πραγματικότητα και την νοσηρή φαντασία των κατεχόντων την εξουσία ολοκληρωτικών καθεστώτων,που χωρίς δεύτερη σκέψη,αφαιρούν τα δικαιώματα και την ελευθερία των πολιτών των χωρών τους.

Δυστυχώς,δεν έχω διαβάσει τόσα δυστοπικά μυθιστορήματα,όσα θα επιθυμούσα,μα ξέρετε σε τί συμπέρασμα έχω καταλήξει από όλα όσα μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω; Πώς δύνανται να μας προκαλέσουν μεγαλύτερο φόβο,ακόμη κι από βιβλία που ανήκουν στην λογοτεχνία του τρόμου. Κι αυτό γιατί οι δυστοπίες,δεν μας παρουσιάζουν ένα εν δυνάμει πιθανό εφιαλτικό σενάριο για το που μπορεί να οδηγηθούμε ως κοινωνίες σε παγκόσμιο επίπεδο,αλλά μας δείχνουν μία άλλη πλευρά

της πραγματικότητας που όλο και περισσότερο καθημερινά παρεισφρέει στις ζωές μας διαβρώνοντάς τις σταδιακά με απώτερο σκοπό την ολική αλλαγή τους και καθυπόταξή μας σε συστήματα και τρόπους ζωής που δεν έχουν καμία σχέση με τα θέλω και τις επιλογές μας.

"Το συναρπαστικό μυθιστόρημα που απέσπασε το βραβείο Πούλιτζερ μας ταξιδεύει στην καρδιά της πιο μυστηριώδους δικτατορίας του κόσμου. Ο Πακ Τζουν Ντο είναι ο βασανισμένος γιος μιας χαμένης μητέρας και ενός ισχυρού πατέρα, που διευθύνει ένα στρατόπεδο εργασίας για ορφανά παιδιά. Όταν η αφοσίωση και η οξυδέρκειά του αναγνωρίζονται από τους υψηλά ιστάμενους του κράτους, η προοδευτική άνοδος στην ιεραρχία μοιάζει ασταμάτητη. Ο Τζουν Ντο γίνεται επαγγελματίας απαγωγέας· αντιμετωπίζει παγωμένα νερά, σκοτεινές σήραγγες και ανατριχιαστικούς θαλάμους ανακρίσεων. Τολμάει να αντιταχθεί στον ίδιο τον Κιμ Γιονγκ Ιλ, σε μια προσπάθεια να σώσει τη γυναίκα που αγαπάει, τη θρυλική ηθοποιό Ήλιο Σελήνη." (Περίληψη οπισθοφύλλου)

"Ο γιος του αφέντη των ορφανών", λοιπόν, ο τίτλος του βιβλίου και πέρα από το γεγονός πως αναφέρεται σε ένα από τα κύρια πρωταγωνιστικά πρόσωπα της υπόθεσης, εγώ επιλέγω να σταθώ κάπως στο οξύμωρο νόημα πίσω από αυτόν. Γιατί, άραγε, να υπάρχει κάποιος αφέντης των ορφανών παιδιών; Ποιος τον όρισε "κηδεμόνα" τους στην θέση των γονέων τους; Μήπως υπάρχει ένας υπόγειος παραλληλισμός των ορφανών παιδιών με τους πολίτες που νιώθοντας εκτεθειμένοι και φοβισμένοι, γίνονται έρμια του όποιου επιτήδειου δημαγωγού, ο οποίος με το πρόσχημα της παροχής ασφάλειας, σαν άλλη πατρική φιγούρα, θα προσφέρει ένα καλύτερο μέλλον; Εκμεταλλευόμενοι αυτοί οι επιτήδειοι την αφέλεια, την δυστυχία και τον πόνο των αδυνάτων προβαίνουν σε κατάλυση της δημοκρατίας, διαστρεβλώνοντας την ιστορία και όλα τα γεγονότα προς ίδιον συμφέρον. Με το να στερείς από έναν λαό την γνώση, τις αξίες και να τον αποκόπτεις από τον πολιτισμό, πετυγχάνεις ως δικτάκτορας τον σκοπό σου.

Η ιστορία του βιβλίου δεν μιλά μόνο για την χαμένη αθωότητα, αλλά μας δίνει την εικόνα μιας χώρας όπου η πείνα, η διαφθορά σε όλους τους τομείς και η βαναυσότητα σε καθημερινή βάση κυριαρχούν. Ποια η θέση, όμως, της συντροφικότητας, των περιορισμένων, κλεφτών στιγμών ευτυχίας και της αγάπης μέσα σε όλο αυτό; Ο στοχευμένος λόγος του συγγραφέα χαρακτηρίζεται από μια γλαφυρότητα στις περιγραφές των εικόνων, τις διαρκείς εναλλαγές σκηνών, την απαραίτητη δράση και τα έντονα συναισθήματα. Προφανώς και ο τρόπος που παρουσιάζει την κατάσταση ο συγγραφέας, από πίσω, κρύβει ένα ένα δηκτικό σχολιασμό του. Κύριος, όμως, σκοπός του είναι να μυθήσει το αναγνωστικό κοινό στη ζωή των ηρώων και των ηρωίδων του. Να αφήσει σε εκείνο το δικαίωμα να κρίνει και να προβεί στα όποια συμπεράσματα.

Εγώ είδα για πολλοστή φορά την ασχήμια μίας ανάλογης κατάστασης και απεύχομαι να συμβεί και στην πραγματικότητα, αν και οι εποχές δείχνουν άλλα.

Αναζητήστε το! Καλή ανάγνωση!

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ADAM JOHNSON

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: The Orphan Master's Son

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΙΩΑΝΝΑ ΗΛΙΑΔΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ